

Nr. 126/01.09.2021

Către,

Guvernul României, Domnului Prim Ministru Florin Cîțu

Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Doamnei Ministru Raluca Turcanu

Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții, Doamnei Președinte Florica Cherecheș

Avocatul Poporului, Doamna Renate Weber

Senatul României, Doamnei Președinte Anca Dragu

Camera Deputaților, Domnului Președinte Ludovic Orban

Doamnelor și Domnilor,

Noi, Asociația Catharsis Brașov, persoană juridică română de drept privat și utilitate publică, acreditată în condițiile legii pentru a organiza și desfășura activități în domeniul adopției interne, dorim să vă sesizăm următoarele:

1. Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, modificată recent pentru a patra oară în ultimii zece ani(2010, 2012, 2016, 2020), menține "suspendați" în sistem, până la majorat, zeci de mii de copii abandonați/separați definitiv de părinți.
2. În loc să fie dați în adopție după 45 de zile de la abandon, așa cum prevede Convenția europeană în materia adopției de copii încheiată la Strasbourg, revizuită în 2009 (Art. 5) și ratificată de Parlamentul României prin Legea nr 139/2011, acești copii nevinovați sunt hărțuiți de sistem timp de 18 ani.
3. În primii 7 ani de viață, copiii abandonați sunt mutați de la un asistent maternal la altul, în loc să fie dați în adopție națională sau internațională, așa cum prevede Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, încheiată la New York la 20 noiembrie 1989 (Art.20, 21), deși Convenția a

fost ratificată de Parlamentul României prin Legea nr.18 din septembrie 1990.

4. După împlinirea vârstei de 7 ani, copiii sunt mutați abuziv și ilegal dintr-un centru în altul, până la majorat, în loc să fie dați în adopție internațională, așa cum prevede Convenția asupra protecției copilului și cooperării în materia adopției de copii, încheiată la Haga la data de 29 mai 1993, ratificată și de Parlamentul României prin Legea nr.84/ 1994.
5. De la intrarea în vigoare a acestei legi, 01 ianuarie 2005, protecția copilului abandonat începe cu instituționalizarea în asistență maternală și se termină cu reinstituționalizarea în centre de plasament sau de tip familial, ceea ce înseamnă încălcarea flagrantă a Recomandărilor Comitetului ONU, care prevăd reinstituționalizarea ca fiind ultima formă de protecție a copiilor pentru care nu se pot identifica familii de adopție națională/internațională.
6. Deși statul român este Stat Parte al Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, totuși statul român încalcă Art. 20, 21 din Convenție, făcând imposibilă adopția internațională a copiilor români separați definitiv de părinți, pentru care nu se pot identifica familii de adopție națională, de către familii de cetățeni străini cu reședința în state semnatare ale Convenției de la Haga.
7. Art. 60 din Legea adopției în vigoare discriminează copiii pentru care nu se pot identifica familii de adopție națională, discriminează în același timp familiile de cetățeni străini care vor să adopte din România, ceea ce înseamnă încălcarea flagrantă a Art. 16 din Constituția României, care prevede Egalitate în drepturi pentru toți cetățenii.
8. De la intrarea în vigoare, 01.01.2005, Legea adopției a făcut imposibilă adopția internațională pentru cetățenii străini cu reședința în statele semnatare ale Convenției de la Haga, ceea ce înseamnă violarea Convenției în mod repetitiv, sfidarea tratatelor internaționale care reglementează adopția de copii, sfidarea și încălcarea cu bună știință a drepturilor fundamentale ale zecilor de mii de copii abandonați.
9. "Suspendați" în sistem timp de 18 ani, zeci de mii de copiii sunt neglijați, abuzați fizic, psihic și chiar sexual, constrânși la tăcere. Umiliți, frustrați de afecțiune și dragoste părintească, ei părăsesc sistemul cu sufletul gol,

traumatizați, cu afecțiuni psihice și fizice greu vindecabile, unii cu boli incurabile. Avem dovezi.

10. Fără adăpost, fără suport moral și material, fără o calificare, fără un loc de muncă, cu studiile întrerupte, cu probleme de sănătate, cu actul de identitate expirat, cei mai mulți devin pradă ușoară.
11. Pentru a supraviețui, unii fură, alții se prostituează/fac trafic de droguri/persoane. Cei depresivi, ajung adulți asistați medical în spitale sau centre sociale. Iar cei etichetați "oamenii străzii", sunt oaspeți nedorți ai Centrelor sociale pentru persoane fără adăpost, într-un cuvânt, adulți asistați social, greu recuperabili, condamnați definitiv la o viață de coșmar.

Conform unui studiu realizat de senatorul Vlad Alexandrescu, în 17 centre de plasament situate în cinci județe (Brașov, Bacău, Sibiu, Prahova, Vrancea, plus sectoarele municipiului București : *"în ultimii 10 ani, din sistemul de stat au ieșit 33.000 de copii. 3.300 dintre aceștia au reușit să-și întemeieze o familie sau să își construiască o carieră. 7% dintre ei au murit. Aproape un sfert au plecat în străinătate să-și caute drumul în viață, dar, dintre aceștia destul de mulți au murit, iar alții sunt infractori sau prostituate".*

12. La nivelul Organizației noastre există documente originale care confirmă dezastrul provocat de Legea adopției în viața copiilor instituționalizați. Sute de tineri ne-au contactat, după ce au fost dați afară din centrele de plasament, unii înainte, alții, după împlinirea vârstei de 18 ani. De la ei am aflat despre problemele cu care se confruntă copiii lăsați de părinți în grija statului / uitați definitiv de cei care le-au dat viață. Și împreună cu ei am pornit campania "Vrem o Românie fără Orfani". Am sesizat toate Guvernele succedate la Putere despre,

12.1 Neconcordanța dintre Legea adopției și Constituția României(art. 1, 16, 26),

12.2 Neconcordanța dintre Legea adopției și Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, art. 20, 21,

12.3 Neconcordanța dintre Legea adopției și Convenția europeană în materia adopției de copii adoptată la Strasbourg, reactualizată, Art. 5,

12.4 Neconcordanța dintre Legea adopției și NCC, reactualizat, Capitolul III. Adopția,

12.5 Legea adopției, prin Art. 3 (care discriminează cetățenii români stabiliți în străinătate) și Art. 28 (care este în totală neconcordanță cu Art. 5 din Convenția europeană în materia adopției de copii), îngreunează adopția națională. Dovadă, numărul mic al familiilor atestate pentru adopție națională, 3. 172 în prezent, față de numărul copiilor eligibili la adopție, 4. 850, dintre care, 2/3 aflați pe lista cu profil public, adică, greu adoptabili din cauza vârstei, stării de sănătate, etniei. O altă dovadă este numărul total al copiilor instituționalizați, aproximativ 55.000, dintre care, aproximativ 14.000 în centre rezidențiale, restul în familii de AMP sau plasament.

12.6 Legea adopției, prin Art. 60 (care este în totală neconcordanță cu Convenția de la Haga), face imposibilă adopția internațională.

12.7 Art. 60 discriminează:

- 1. cetățenii străini care au reședința în statele semnatare ale Convenției de la Haga,**
- 2. cetățenii străini de origine română care, neavând și cetățenie română, nu pot să adopte din țara natală,**
- 3. copiii pentru care nu se pot identifica familii de adopție națională.**

13. Datele statistice furnizate anual de ANPDCA privind numărul copiilor adoptați de cetățenii români cu domiciliul stabil în România, conform Art. 3, sunt cea mai elocventă dovadă că legea adopției sfidează și discriminează.

Ruperea legăturilor de atașament cu familia Asistentului Maternal în care copilul a crescut până la 7 ani este tot ce poate fi mai grav în viața copilului. Este de fapt primul abandon conștientizat, abandonul de către stat, ceea ce înseamnă abandon pe viață. Abandonat de familia biologică dar și de familia substitutivă, copilul, singur pe lume, se simte un nimeni și un nimic, ceea ce înseamnă zero șanse pentru cei bolnavi fizic, psihic sau mental. Perdant este copilul devenit ulterior un adult asistat social, perdant este și statul care cheltuiește sume enorme

pentru distrugerea în masă a unor ființe umane nevinovate că au venit pe lume fără a fi dorite de cei care le-au dat viață.

Argumente pentru abrogarea legii adopției în vigoare:

1. Neconcordanța dintre Legea adopției în vigoare și Art. 16 din Constituția României: Egalitatea în drepturi

(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Ne întrebăm, unde este egalitatea în drepturi a celor peste 50.000 de copii instituționalizați, atâta timp cât doar 10% sunt declarați eligibili la adopție? Legea adopției, modificată de patru ori până în prezent, discriminează, **nu garantează egalitatea în drepturi a tuturor copiilor abandonati**, cetățeni și ei, ai României.

2. Legea adopției în vigoare ignoră Art. 20 din Constituția României: Tratatul internațional privind drepturile omului:

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

3. Legea adopției în vigoare este în totală neconcordanță cu Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la data de 29 mai 1993 și ratificată de Parlamentul României prin Legea nr. 84 din 1994.

3.1 De la intrarea în vigoare, 1 ianuarie 2005, până în prezent, Legea adopției a încălcat prevederile Convenției de la Haga, încălcând astfel, atât dreptul copiilor pentru care nu se pot identifica familii de adopție internă, cât și dreptul cetățenilor străini cu reședința în State Parte ale Convenției de la Haga, de a adopta din România. Dovadă, Art. 60 din Legea adopției în vigoare, care prevede:

ART. 60 (1) Adopția internațională a copilului cu reședința obișnuită în România de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în străinătate poate fi încuviințată numai pentru copiii care se află în evidența A.N.P.D.C.A. și numai în următoarele situații:

a) adoptatorul sau unul dintre soții familiei adoptatoare este rudă până la gradul al patrulea inclusiv cu copilul pentru care a fost încuviințată deschiderea procedurii adopției;

b) adoptatorul sau unul dintre soții familiei adoptatoare este și cetățean român;

c) adoptatorul este soț al părintelui firesc al copilului a cărui adopție se solicită.

4. Legea adopției este în neconcordanță cu Recomandările Comitetului ONU din iunie 2009, art. 55: "Comitetul recomandă ca, ținând seama de noua legislație din domeniul adopției și de garanțiile procedurilor juridice privind adopțiile internaționale în conformitate cu Convenția de la Haga nr. 33 privind protecția copiilor și cooperarea în materia adopției internaționale, **statul parte să retragă moratoriul actual care reprezintă un obstacol pentru aplicarea corectă a art. 21 al Convenției ONU cu privire la drepturile copilului".**

Art. 21. Statele părți care recunosc și/sau autorizează adopția vor veghea ca interesele supreme ale copilului să primeze și:

b) recunosc că adopția în străinătate poate fi considerată ca un mijloc alternativ de asigurare a îngrijirii necesare copilului, dacă acesta, în țara de origine, nu poate fi încredințat spre plasament familial sau spre adopție ori nu poate fi îngrijit în mod corespunzător;

România, Stat membru UE din 2007, este singurul Stat Parte al Convenției de la Haga care nu-și respectă obligațiile asumate prin aderare.

Guvernele succedate la putere au ignorat Recomandările PE din decembrie 2004, aprilie și decembrie 2005, iulie 2006, ianuarie 2011, privind adopția internațională.

Art. 5 alin.5: "*Consimțământul mamei la adopția copilului său este valabil numai atunci când este dat după naștere, la expirarea termenului prevăzut de legislație, care nu trebuie să fie mai mic de 6 săptămâni sau, dacă un astfel de termen nu este stipulat, de la momentul la care, în opinia autorității competente, mama se va fi restabilit suficient ca urmare a nașterii.*"

6. Legea adopției în vigoare este în neconcordanță cu Noul Cod Civil, actualizat 2021, Art. 453 - Condițiile și procedura adopției internaționale, ca și efectele acesteia asupra cetățeniei copilului se stabilesc prin lege specială.

Legea adopției în vigoare, republicată, discriminează în continuare zeci de mii de copii instituționalizați/separați definitiv de părinți de când au venit pe lume. Dovadă, numărul mic al copiilor eligibili la adopție, față de numărul mare al copiilor instituționalizați în prezent, peste 50.000.

Precizăm că, deși am propus amendamente la articolele care îngreunează adopția națională (Art. 3, Art.28) și la Art. 60 care face imposibilă adopția internațională, totuși a fost modificată de fiecare dată doar numerotarea articolelor, conținutul rămânând același.

De exemplu:

- Art. 39 a devenit Art. 45 la prima modificare a legii (aprilie 2010).
- Art. 45 din Legea inițială a devenit Art. 52 la cea de a doua modificare a legii (aprilie 2012).
- Art. 52 din Legea modificată a treia oară (aprilie 2016) a devenit Art. 60 la cea de a treia modificare și a rămas neschimbat la cea de a patra modificare (martie 2020).

Scopul acestui demers este unul singur: o familie pentru fiecare copil separat definitiv de părinți. Vă vom înainta și proiectul de lege întocmit în conformitate cu Convențiile Internaționale la care România este Stat Parte, Proiect trimis Guvernului Boc, Ponta, Cioloș, Dăncilă, Orban.

În speranța, că Petiția noastră va fi agreată, vă mulțumim pentru colaborare!

Cu deosebită considerație,

Președinte, Azota Popescu

